ਪਵਿਤਰ ਅਰਸ਼ੀ ਉਡਾਰੀਆਂ

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ 'ਅਰਸ਼ੀ'

ਪਵਿਤਰ

ਅਰਸ਼ੀ ਉਡਾਰੀਆਂ

ਲੇਖਕ—ਕਲ[illegible] ਸਿੰਘ 'ਅਰਸ਼ੀ'

ਅਰਸ਼ੀ ਪਬਲਸ਼ਰਜ਼

870, ਜੰਡਿਆਲਾ ਗੁਰੂ

ਸਭ ਹਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ

Paitar

ਪਵਿਤਰ

Arshi Udarian

ਅਰਸ਼ੀ ਉਡਾਰੀਆਂ

S. P. COLLEGE LIBRARY
SRINAGAR

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ 'ਅਰਸ਼ੀ'

Kuldip Singh Arshi

Arshi Publishers

ਅਰਸ਼ੀ ਪਬਲਸ਼ਰਜ਼

870, ਜੰਡਿਆਲਾ ਗੁਰੂ

870 Jandiala Guru

ਮੁਲ : ਅਠ ਰੁਪਏ

Rs 10/=

SRINAGAR
29206
AMAR SINGH COLLEGE
No. 29206
LIBRARY SRINAGAR

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ—1100

ਧੰਨਵਾਦ

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਸਜਣਾਂ, ਮਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਸਬੰਧੀਆਂ ਦਾ ਹਾਰਦਿਕ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹਾਂ, ਜਿੰਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਛਪਵਾਉਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੇ ਮਾਇਕ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਬੇਨਤੀ

ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਕਿਤਾਬੜੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਜੋ ਵੀ ਅਸ਼ੁਧੀ ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖ ਭੇਜਣ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਤੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੋਵਾਂਗਾ।

'ਅਰਸ਼ੀ'

ਮੁਖ ਬੰਦ

'ਅਰਸ਼ੀ ਜੀ' ਦੀ ਇਸ ਰਚਨਾ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦਾਸ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੰਨ ਦੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕਾਨ੍ਹ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਸਿਧਾਂਤ ਘੜੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਥੰਮ ਬਣਾ ਕੇ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਜੋ ਨਦੀ ਉਹਨਾਂ ਪਾਸ ਲੰਘ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਏਨੇ ਡੂੰਘੇ ਗੱਡਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਿਲ ਨਾ ਸਕਣ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਥੰਮਾਂ ਉਤੇ ਆਸਤਕ ਨਾਸਤਕ, ਇਸ਼ਕ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦਾ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਪੁਲ ਉਸਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੁ ਹਰ ਰੁਚੀ ਦਾ ਮਨੁਖ ਇਸ ਪੁਲ ਤੇ ਆ ਕੇ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੇ।

ਇਹੋ ਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਹੁ-ਰੰਗੀ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਰਬ ਦੀ ਭਾਲ, ਕਿਤੇ ਰਬ ਨਾਲ ਗਿਲ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਬ ਕਿਥੇ ਹੈ। "ਰਬ ਕਿਥੇ ਹੈ" ਨਾਂ ਵਾਲੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਖਰੀ ਖਰੀ ਸਚਾਈ ਕਹਿਣੋ ਝਿਜਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

ਛਡ ਛਡ ਦੇ ਭਜਨ ਤੇ ਬੰਦਗੀ
ਨਾ ਦੇ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਗੇੜਾ।
ਓਸ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਜਾਨਾਂ ਏਂ
ਜਿਥੇ ਪਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਬੇੜਾ।
ਰਬ ਹੈ ਸਜਣਾ ਓਥੇ ਮਿਲਦਾ
ਜਿਥੇ ਹਾਲੀ ਹਲ ਪਿਆ ਜੋੜੇ।

ਰਬ ਹੈ ਸਜਣਾ ਓਥੇ ਮਿਲਦਾ
ਜਿਥੇ ਜਟ ਕਿਆਰੇ ਮੋੜੇ।

ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੇ ਜਜ਼ਬੇ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖ ਕੇ ਆਪ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਹੀ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੌਮੀ ਤਰਾਨੇ ਗਾ ਅਰਸ਼ੀ
ਛਡ ਵਾਰਸ ਦੀ ਹੀਰ ਨੂੰ।
ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਬਦਲ ਦੇਵੇਂ
ਹਿੰਦ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ।

ਇਸ ਲਈ ਆਪ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਪਾਰੇ ਵਰਗੀ ਤਰਲਤਾ ਹੈ। 'ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਵਿਤਾ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਯੋਗ ਹੈ।

ਹਾਮੀ ਮਨੁਖਤਾ ਦਾ ਜੋ ਜਗ ਅੰਦਰ
ਲੋੜ ਉਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਾਂ।
ਬਿਪਤਾ ਕਿਸੇ ਤੇ ਜੇ ਪੈ ਜਾਏ
ਤਾਂ ਜਾਨ ਵੀ ਵਾਰਨੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ।

"ਛਬੀ ਜਨਵਰੀ ਆਈ" ਨਾਮਕ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਸਤਿਅੰਮ, ਸ਼ਿਵੰਮ, ਸੁੰਦਰਮ ਵਲ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਹੈ।

ਸਤਿਅੰਮ ਸ਼ਿਵੰਮ ਸੁੰਦਰਮ
ਨੂੰ ਰਖੋ ਸਦਾ ਨਾਲ।
ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਨਤੀ ਖਾਤਰ
ਕਰੋ ਨਵੇਂ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਭਾਲ।

ਕੁਝ ਧਾਰਮਕ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ "ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ" ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪੰਗਤੀਆਂ ਨੇ ਪੂਰਾ ਇਕ 'ਆਦਰਸ਼ਕ ਮਨੁਖਾਂ ਦਾ ਚਿਤਰ ਉਲੀਕ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਚੰਗੇ
ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਲਈ।
ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਚੰਗੇ
ਜਿਹੜੇ ਨਾਮ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਲਈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪੰਗਤੀਆਂ ਲਿਖ ਕੇ ਅਰਸ਼ੀ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਬਣ ਨਾਲ ਮਨੁਖ ਦੀ ਮਲੀਨ ਬੁਧੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਧੋਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਿਥੇ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਇਸ਼ਕ ਹੈ ਉਥੇ ਸੁਹਪਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇਕ ਜਾਲ ਵਿਛਾ ਦਿਤਾ ਹੈ। 'ਸੁਹਪਣ' ਨਾਮੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਹਰ ਪੰਗਤੀ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹੋਂ ਆਪ ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਤੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਚੂੜੇ ਲਾਲ ਦੀਆਂ
ਅਗ ਸੀਨੇ ਮੇਰੇ ਬਾਲ ਦੀਆਂ।
ਤੇਰੇ ਨੈਣ ਬੜੇ ਮਸਤਾਨੇ ਨੀ
ਸ਼ੰਗ ਚੂਰੇ ਸਪ ਪੁਰਾਨੇ ਨੀ।

'ਤੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਤੇ ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਕ' ਨਾਮਕ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਇਸ਼ਕ ਹਕੀਕੀ ਤੇ ਇਸ਼ਕ ਮਜ਼ਾਜੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਪੂਰੀਆਂ ਟਕਰਾਂ ਲਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਤੇਰੇ ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਲਾਲੀ
ਸਾੜੇ ਗ਼ਰੀਬੀ ਦੀ ਹਿਕ ਨੂੰ।
ਤੇ ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਕਾਮੇਂ ਲਈ
ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਦੁਧ ਬਣਾ ਰਿਹਾ।
ਤੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਭਵਿਖਤ ਦੀਆਂ
ਲੰਮੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਸੋਚਦਾ।

ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ
ਧੀਰਜ ਦੁਆ ਰਿਹਾ।

ਮੁਕਦੀ ਗਲ ਇਹ ਕਿ ਅਰਸ਼ੀ ਜੀ ਦੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਵਰਤਮਾਨ ਰੰਗ ਕੁਟ ਕੁਟ ਕੇ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਈ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਹਲੂਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਬੋਲੀ ਤੇ ਆਪ ਦਾ ਕਾਬੂ ਹੈ। "ਯਾਰ ਹਸ ਕੇ" ਵਾਲੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਰਸ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੈ। ਬੋਲੀ ਸ਼ਹਿਦ ਵਾਂਗ ਮਿਠੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮਨੁਖ ਦਾ ਮਨ ਬਾਗ਼ ਬਾਗ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਇਕ ਨਵੀਨ ਚਿਤਾਵਨੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਤਾਲ ਤੇ ਵਲਵਲਾ ਹੈ।

'ਰਬਾ ਤੇਰੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ' ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ ਅਰਸ਼ੀ ਜੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ।

ਰਬਾ ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇਂ ਕਿਤੇ ਇਕਲਾ
ਘਸੁਨਾਂ ਨਾਲ ਕਰਾਂ ਜ਼ਰਾ ਤੈਨੂੰ ਢਿਲਾ।

ਅੰਤ ਵਿਚ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਖ ਬੰਦ ਲਿਖਣ ਲਗਿਆਂ ਜੇ ਕੋਈ ਪੱਖ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਗ਼ਲਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦਾਸ ਖਿਮਾਂ ਦਾ ਜਾਚਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਭੁਲਣ ਵਿਚ ਜੀਅ ਸਭਿ ਕੋਇ
ਕਰਤਾ ਆਪ ਨ ਭੁਲੈ।

1–12–82 ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ

ਤਤਕਰਾ

1 ਬੇਨਤੀ 9
2 ਰਬ ਨੂੰ 10
3 ਰਬਾ ਤੇਰੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ 11
4 ਰਬ ਕਿਥੇ ਹੈ 13
5 ਰਬ ਨਾਲ ਦੋ ਗਲਾਂ 15
6 ਸੁਹਣੇ ਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ 19
7 ਜਟ ਦੀ ਦੁਹਾਈ 21
8 ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਦਰਜਾ 23
9 ਤਕਦੀਰ 25
10 ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ 26
11 ਪੁਕਾਰ 29
12 ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਬਦਲ ਦੇਵੇਂ ਹਿੰਦ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ 30
13 ਕਲਗੀਧਰ ਨੂੰ ਕਰੇ ਕੋਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਪਿਆਰ 32
14 ਛਬੀ ਜਨਵਰੀ ਆਈ 34
15 ਇਛਾ 36
16 ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼ 37
17 ਕਦਰਦਾਨ 38
18 ਸੁਹਪਣ 39

19 ਤੇਰ ਹੁਸਨ ਦੀ ਤੁਰਦੀ ਮੁਟਿਆਰੇ 41
20 ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹੈਗਾ ਚਿੰਨ ਸੁਹਣਾ 43
21 ਤੂੰ ਜਾਦੂ ਆਪਣਾ ਕਰੀ ਜਾ 45
22 ਯਾਰ ਹਸ ਕੇ 47
23 ਕੰਗੀ 49
24 ਤੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਕ 51
25 ਮਾਰ ਦੁਹਥੜ ਪਿਟ ਪਈ ਮੇਰੀ ਬੁਲਾ 52
26 ਜਦੋਂ ਪੀਆ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਂ 53
27 ਕਿਰਤੀ ਦਾ ਗੀਤ 55
28 ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਕਾਹਦੇ ਲਈ 57
29 ਸਦਾਚਾਰ 59
30 ਹਮਦਰਦੀ 61
31 ਗਜ਼ਲ 63
32 ਜਨਮ 64

ਪ੍ਰਿੰਟਰ : ਸ: ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ
ਚੁਗਾਵਾਂ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਪ੍ਰੈਸ,
ਸੁਲਤਾਨਵਿੰਡ ਰੋਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

ਬੇਨਤੀ

ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਾ ਰਹੀ ਸੀ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ
ਤੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਵਿਚ ਗੁਲਤਾਨ ਹਾਂ ਮੈਂ।
ਤੂੰ ਬੇਅੰਤ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾਰ ਠਾਕਰ
ਤੇਰੇ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਵਿਚ ਖੁਮਾਰ ਹਾਂ ਮੈਂ।
ਰਬਾ ਤੂੰ ਤੇਜਸਵੀ ਬੜਾ ਭਾਰਾ
ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦਾ ਸਦਾ ਚਾਹਵਾਨ ਹਾਂ ਮੈਂ।
ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਸਦਾ ਨਾਨਕ
ਹਾਲੀ ਤਕ ਤਾਂ ਬਾਲ ਅੰਜਾਨ ਹਾਂ ਮੈਂ।
ਸੂਦ ਦੇਣਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ
ਮੈਂ ਤੇ ਅਸਲ ਵੀ ਅਜ ਭੁਲਾ ਦਿਤਾ।
ਤੇਰੀ ਗੁੰਝਲ ਐਸੀ ਪਈ ਮਨ ਅੰਦਰ
ਮੈਂ ਤੇ ਕਲੀ ਨੂੰ ਫੁਲ ਬਣਾ ਦਿਤਾ।
'ਅਰਸ਼ੀ' ਤੇਰਾ ਇਹ ਖਿੜਿਆ ਰਹੇ ਗੁਲਸ਼ਨ
ਕਈਆਂ ਬੁਲਬੁਲਾਂ ਦੀ ਇਹ ਬਹਾਰ ਹੋਵੇ।
ਮੇਰੇ ਵਿਧਾਤਾ ਜੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਪਾਣੀ
ਇਹ ਚਮਨ ਤੇਰਾ ਦੂਣਾ ਆਬਾਦ ਹੋਵੇ।

*

ਰਬ ਨੂੰ

ਏਵੇਂ ਪਿਆ ਕਲਪਾਏਂ ਮੈਨੂੰ
ਝਾਤੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਮਾਰ ।
ਏਧਰ ਖੱਦਰ ਨਹੀਂਓਂ ਲਭਦਾ
ਓਧਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਰ ਸ਼ੰਗਾਰ ।
ਲਹੂ ਗ਼ਰੀਬ ਮਸਕੀਨਾਂ ਦਾ
ਪੀਂਦੇ ਪਏ ਨੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ।
'ਅਰਸ਼ੀ' ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹਊ
ਏਧਰ ਮਚਿਆ ਹਾਹਾਕਾਰ ।

ਰਬਾ ਤੇਰੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ

ਰਬਾ ਤੂੰ ਅਜਬ ਖੇਲ ਰਚਾਂਦਾ ਏਂ।
ਕਿਤੇ ਬਣਾਂਦਾ ਤੇ ਕਿਤੇ ਢਾਉਂਦਾ ਏਂ।
ਏਧਰੋਂ ਪੁਟ ਕੇ ਓਧਰ ਲਾਉਂਦਾ ਏ।
ਤੇ ਚੰਗਾ ਧਰੋ ਕਮਾਉਂਦਾ ਏਂ।
ਤੇਰੀਆਂ ਇਹੋ ਗਲਾਂ ਮੈਂ ਸਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ॥
ਰਬਾ ਤੇਰੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ॥

× × × ×

ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਮੰਦਰ ਮੀਨਾਰ ਬਣਾਏ।
ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਸੁਹਣੇ ਨੇ ਮਹਿਲ ਸਜਾਏ।
ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਦੇਂਦਾ ਏਂ ਸੂਟ ਹੰਢਾਉਣ ਨੂੰ।
ਕਿਤੇ ਨਾ ਦੇਂਦਾ ਤੂੰ ਖਦਰ ਪਾਉਣ ਨੂੰ।
ਹੋਰ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ।
ਰਬਾ ਤੇਰੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ।

× × × ×

ਰਬਾ ਜੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲੇਂ ਕਿਤੇ ਇਕਲਾ।
ਭੁਲਾ ਦਿਆਂ ਤੇਰਾ ਓਥੇ ਬਿਸਮਿਲਾ।
ਕਾਬੂ ਕਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵਾੜ ਵਿਚ ਬਿਲਾ।

ਘਸੁਨਾਂ ਨਾਲ ਕਰਾਂ ਜ਼ਰਾ ਤੈਨੂੰ ਢਿਲਾ ।
ਪਰ ਘੋਲ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਡਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ।
ਰਬਾ ਤੇਰੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ।

\+ + + +

ਆਪਣੀ ਤੂੰ ਕਰਨੀ ਏਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਏ ।
ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਜਰਨੀ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਏ ।
ਆਖਰ ਡਿਗਣਾ ਤੇਰੇ ਚਰਨੀ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਏ ।
ਗਲ ਪੈਣੀ ਹਰਨੀ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਏ ।
ਉਂਜ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਪੈਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ।
ਰਬਾ ਤੇਰੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ।

\+ + + +

ਰਬਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਚੰਗੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚਲ ।
ਇਸ ਪਾਪੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਕਰ ।
ਪੁਚਾ ਦੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਘਰ ।
ਪੰਜ ਸਤ ਬਖਸ਼ ਦੇ ਚੰਗੇ ਤੂੰ ਵਰ ।
ਬਦਲਾ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਲੈਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ।
ਰਬਾ ਤੇਰੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ।

\+ + + +

ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਹਾਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ।
ਪਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸ਼ਰਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਂਦਾ ।
ਤੇ ਰਾਗ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਸਦਾ ਰਹਾਂ ਗਾ ਗਾਉਂਦਾ ।
ਤੂੰ ਮੰਨਣੀ ਨਹੀਂ ਮੇਰੀ ਭਾਵੇਂ ਟਿਲ ਰਹਾਂ ਲਾਉਂਦਾ ।
'ਅਰਸ਼ੀ' ਤੇਥੋਂ ਇਹ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ।
ਰਬਾ ਤੇਰੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ।

ਰਬ ਕਿਥੇ ਹੈ

ਛਡ ਦੇ ਛਡ ਦੇ ਭਜਨ ਤੇ ਬੰਦਗੀ
ਨ ਦੇਹ ਮਾਲਾ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਗੇੜਾ।
ਓਸ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਜਾਨਾਂ ਏ
ਜਿਥੇ ਪਾਰ ਨਾ ਹੋਵੇ ਬੇੜਾ।

ਹਰ ਸ਼ੈ ਦੇ ਵਿਚ ਮਾਲਕ ਵਸਦਾ
ਹਰ ਥਾਂ ਜਾਪੇ ਉਸ ਦਾ ਖੇੜਾ।
"ਕਵੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਠੀਕ ਫਰਮਾਇਆ"
ਜ਼ੱਰੇ ਜ਼ਰੇ ਵਿਚ ਹੈ ਜ਼ਹੂਰ ਉਸਦਾ।

ਹਰ ਕਾਇਨਾਤ ਵਿਚ ਹੈ ਸ਼ਊਰ ਉਸਦਾ।
ਜਿਧਰ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਉਧਰ ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ ਹੈਂ।
ਹਰ ਸ਼ੈ ਵਿਚ ਜਲਵਾ ਤੇਰਾ ਹੂ-ਬ-ਹੂ ਹੈ।

× × ×

ਰਬ ਹੈ ਸਜਣਾ ਓਥੇ ਵਸਦਾ
ਜਿਥੇ ਹਾਲੀ ਹਲ ਪਿਆ ਜੋੜੇ।
ਰਬ ਹੈ ਸਜਣਾ ਓਥੇ ਵਸਦਾ
ਜਿਥੇ ਕਾਮਾ ਪਥਰ ਤੋੜੇ।

ਰਬ ਹੈ ਸਜਣਾ ਓਥੇ ਵਸਦਾ
ਜਿਥੇ ਕਿਰਤੀ ਮੁੜ੍ਹਕਾ ਰੋਹੜੇ।

ਰਬ ਹੈ ਸਜ਼ਣਾ ਓਥੇ ਵਸਦਾ
ਜਿਥੇ ਜਟ ਕਿਆਰੇ ਮੋੜੇ।

ਲਾਹ ਦੇ ਲਾਹ ਦੇ ਭਗਵੇ ਕਪੜੇ
ਨਾਲ ਕਾਮੇਂ ਦੇ ਮਿਟੀ ਹੋ ਜਾ।
ਜਿਸ ਧੁਪ ਵਿਚ ਉਹ ਖਲੋਤਾ
ਉਸ ਧੁਪ ਵਿਚ ਜਾ ਖਲੋ ਜਾ।

X X X X

ਛਡ ਦੇ ਛਡ ਦੇ ਕਪਟ ਸਮਾਧੀ
ਛਡ ਦੇ ਛਡ ਦੇ ਧੂਫ ਜਗਾਉਣੀ।
ਤੇਰੇ ਏਸ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੇ
ਨਹੀਂ ਤੇ ਤੇਰੀ ਅਲਖ ਮਕਾਉਣੀ।

ਕੀ ਹੋਇਆ ! ਜੇ ਓਸ ਕਾਮੇ ਦੇ
ਕਪੜੇ ਲੀਰਾਂ ਲੀਰਾਂ ਹੋਏ।
ਕੀ ਹੋਇਆ ! ਜੇ ਓਸ ਕਾਮੇ ਦੇ
ਬਚੇ ਭੁਖ ਦੇ ਨਾਲ ਨੇ ਰੋਏ।

ਛਡ ਦੇਵੇਂ ਜੇ ਵੰਡ ਕਾਣੀ ਨੂੰ
ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨ ਜਾਪੇ।
ਸਾਰੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੇ ਹੋਵਣ
ਪੈਣ ਨਾ ਏਥੇ ਵੈਣ ਸਿਆਪੇ।

'ਅਰਸ਼ੀ' ਨਰ ਸੇਵਾ ਨਾਰਾਇਣ ਸੇਵਾ ਹੈ
ਸਾਰੇ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਪਛਾਣੋ।
ਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਆਨੰਦ ਦੇ ਦਿਉ
ਬਾਦ ਵਿਚ ਆਪ ਆਨੰਦ ਮਾਣੋ।

ਰਬ ਨਾਲ ਦੋ ਗਲਾਂ

ਤੇਰੀਆਂ ਰਹਿਮਤਾਂ ਦਾ ਦਰ ਬਹੁਤ ਖੁਲ੍ਹਾ
ਕਿਤੇ ਦਰ ਇਹ, ਬਹੁਤਾ ਤੰਗ ਵੀ ਹੈ ।

ਕਿਤੇ ਪੂੜੇ ਤੇ ਖੀਰਾਂ ਖਾਣ ਕੁਤੇ
ਕਿਸੇ ਘਰ ਵਿਚ ਭੁਜਦੀ ਭੰਗ ਵੀ ਹੈ ।

ਕਿਤੇ ਸੂਟ ਬੂਟ ਤੇ ਟਾਈ ਲਟਕੇ
ਕੋਈ ਫਿਰਦਾ ਨੰਗ ਧੜੰਗ ਵੀ ਹੈ ।

ਕਿਤੇ ਸੋਨ ਲਧੀਆਂ ਲਿਸ਼ਕਣ ਬਾਹਵਾਂ
ਕਿਸੇ ਮਿਲੇ ਨ, ਕਚ ਦੀ ਵੰਗ ਵੀ ਹੈ ।

ਤੇਰੇ ਭੇਦਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾਹੀਂ
ਤੂੰ ਇਹ ਕੀ ਖੇਡ ਰਚਾਈ ਹੈ ।

ਇਕੋ ਮਾਂ ਦੇ ਪੁਤ ਨੇ ਦੋ ਜਿਹੜੇ
ਉਹਨਾਂ ਕਿਸਮਤ ਅਡ ਅਡ ਪਾਈ ਹੈ ।

X X X X

ਹਿੰਦੂ, ਮੁਸਲਿਮ, ਸਿਖ, ਈਸਾਈ ਤੇ ਹੋਰ ਕੌਮਾਂ
ਤੇਰੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਇਕੋ ਨੇ ।

ਇਕੋ ਚਮਨ ਦੇ ਬੂਟੇ ਨੇ ਅਡ ਅਡ ਉਹ
ਤੇਰੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਨਜ਼ਾਰੇ ਇਕੋ ਨੇ ।

ਉਹਨਾਂ ਬੋਲੀਆਂ ਭਾਵੇਂ ਅਡ ਅਡ ਨੇ
ਤੇਰੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਨਾਅਰੇ ਇਕੋ ਨੇ ।
ਨਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਭਾਵੇਂ ਅਡ ਅਡ ਨੇ
ਤੇਰੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰੇ ਇਕੋ ਨੇ ।
ਕੀ ਲਿਖਾਂ ਕਲਮ ਕੁਝ ਲਿਖਦੀ ਨਹੀਂ
ਤੇਰੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਵੇਖ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵਾਂ ।
ਤੇਰੀਆਂ ਰਹਿਮਤਾਂ ਦਾ ਦਰ ਵੇਖ ਖੁਲਾ
ਮੈਂ ਜਿੰਦੜੀ ਸਣੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਵਾਂ ।

X X X X

ਏਥੇ ਕਿੰਨਾ ਜ਼ੋਰ ਕੋਈ ਲਾਈ ਜਾਵੇ
ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਚਲ ਸਕਦਾ ਨਹੀਂ ।
ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਆਈ ਹੈ ਮੁਢ ਤੋਂ ਤੇਰੀ
ਪਤਾ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੱਲ ਸਕਦਾ ਨਹੀਂ ।
ਜ਼ਰਾ ਜ਼ਰਾ ਰਜ਼ਾ ਵਿਚ ਹੈ ਤੇਰੀ
ਤੇਰਾ ਹੁਕਮ ਉਕਾ ਟਲ ਸਕਦਾ ਨਹੀ ।
ਰੂਪ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਬਦਲ ਜਾਵੇ
ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਨਹੀਂ ।
ਜ਼ਰੇ ਜ਼ਰੇ ਦੇ ਵਿਚ ਜ਼ਹੂਰ ਵੇਖ ਕੇ
ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਝੁਕਦਾ ਝੁਕਦਾ ਝੁਕ ਜਾਵੇ ।
ਹਾਸਾ ਆ ਜਾਵੇ ਤੇਰੀ ਤੋਰਨੀ ਤੋਂ
ਮੂੰਹ ਆਈ ਬਾਤ ਮੂੰਹੀਂ ਰੁਕ ਜਾਵੇ ।

X X X X

ਤੂੰ ਵਿਚ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਬੈਠ ਕੇ ਤੇ
ਗਲਾਂ ਅਵੱਲੀਆਂ ਅਵੱਲੀਆਂ ਕਰੀ ਜਾਨਾਂ।
ਧਰਤੀ ਤੇ ਮਨੁਖ ਹੀ ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਖਾ ਰਿਹਾ
ਤੂੰ ਏਵੇਂ ਫੋਕੀਆਂ ਆਹਾਂ ਭਰੀ ਜਾਨਾਂ।
ਏਥੇ ਇਨਸਾਨੀ ਈਮਾਨ ਹੈਵਾਨ ਹੋਇਆ
ਤੂੰ ਗੁਝੀਆਂ ਮਸ਼ਕਰੀਆਂ ਕਰੀ ਜਾਨਾਂ।
ਤੇਰੀ ਗ਼ੈਰਤ ਤੇ ਧੱਬਾ ਜੋ ਲਾ ਰਿਹਾ
ਗਰਜ਼ਾਂ ਉਹਦੀਆਂ ਵੀ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੀ ਜਾਨਾਂ।
ਤੇਰੀ ਛਤਰ ਛਾਇਆ ਹੇਠ ਰੱਬਾ
ਹਰ ਕੰਮ ਹੀ ਉਲਟਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਜ਼ਿਧਰ ਵੇਖੋ ਲੰਬੀ ਨਿਗਾਹ ਮਾਰ ਕੇ
ਰੋਣਾ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਰੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

X X X X

ਤੇਰੀ ਭਾਲ ਵਿਚ ਕਈ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ
ਕਈ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਬੈਠੇ।
ਕਿਸੇ ਵਾਰਿਆ ਹੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਰਾ
ਕਈ ਆਪਣਾ ਆਪ ਵੀ ਵਾਰ ਬੈਠੇ।
ਕੋਈ ਦੇਗ ਦੇ ਵਿਚ ਉਬਾਲਿਆ ਗਿਆ
ਕੋਈ ਕਚਾ ਘੜਾ ਵੀ ਤਾਰ ਬੈਠੇ।
ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੰਨ ਪਾੜੇ
ਬੇੜੀ ਰੋਹੜ ਕੇ ਵਿਚ ਮੰਝਧਾਰ ਬੈਠੇ।

ਤੇਰੇ ਮੇਲ ਲਈ ਲਖਾਂ ਯਤਨ ਹੋਏ
ਪਰ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਘੁੰਡ ਨਾ ਲਾਹਿਆ ਏ।
ਐਸੀਆਂ ਗੁੰਝਲਾਂ ਪਾਇਆਂ ਨੇ ਜਗਤ ਅੰਦਰ
ਤੇਰਾ ਭੇਦ ਕਿਸੇ ਨਾ ਪਾਇਆ ਏ।

× × × ×

ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪ ਵਿਖਾ ਦੇਵੇਂ
ਤੇਰਾ ਅਹਿਸਾਨ ਕਦੇ ਵੀ ਭੁਲੀਏ ਨਾ।
ਸਭ ਮਜ਼ਬਾਂ ਦਾ ਦਰ ਰਖ ਸਾਂਝਾ
ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪੋ ਵਿਚ ਘੁਲੀਏ ਨਾ।
ਸਾਰੇ ਰਖੀਏ ਏਥੇ ਸਲੂਕ ਇਕ ਦਮ
ਖਾਕ ਮਜ਼ਬਾਂ ਦੀ ਵਿਚ ਰੁਲੀਏ ਨਾ।
ਪਿਆਰੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਡੋਹਲ ਕੇ ਖੂਨ ਆਪਣਾ
ਤੇ ਵੀਰ ਵੀਰ ਕਹਿਣੋਂ ਕਦੀ ਭੁਲੀਏ ਨਾਂ।
ਏਥੇ ਮੁਕਿਆਂ ਤੇ ਗਲ ਮੁਕਣੀ ਨਹੀਂ
ਕਿਤੇ ਤੂੰ ਹੀ ਆ ਮੁਕਾ ਓ ਯਾਰ।
ਤੂੰ ਦਰਦੀ ਬਣ ਜਾ ਖਲਕਤ ਦਾ
ਤੇ ਘੁੰਡ ਮੁਖੜੇ ਤੋਂ ਲਾਹ ਓ ਯਾਰ।

AMAR SINGH COLLEGE
Acc 28206
Price ....
LIBRARY

ਸੁਹਣੇ ਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਦੀ
ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ

ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਇਹਨੂੰ ਆਪ ਬਣਾਇਆ।
ਪੈਂਤੀ ਅਖਰਾਂ ਨਾਲ ਇਹਨੂੰ ਆਪ ਸਜਾਇਆ।
ਗੁਰਮੁਖੀ ਇਹਦਾ ਉਹਨਾਂ ਨਾਂ ਟਿਕਾਇਆ।
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਹਦਾ ਮਾਣ ਵਧਾਇਆ।
ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਵਾਹ ਵਾਹ ਮੌਲੀ।
ਸੁਹਣੇ ਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ।

X X X X

ਹੀਰ ਵਾਰਸ਼ ਦੀ ਦੇਵੇ ਇਹਦੀ ਗਵਾਹੀ।
ਕਾਦਰ, ਹਾਸ਼ਮ, ਪੀਲੂ ਨੇ ਹਿਕ ਨਾਲ ਲਾਈ।
ਜਲ੍ਹਣ ਵਰਗੇ ਜਟਾਂ ਨੇ ਠਾਹ ਠਾਹ ਵਜਾਈ।
ਸ਼ਲੋਕ ਫਰੀਦ ਦੇ ਦੇਣ ਪਏ ਇਹਦੀ ਸਫਾਈ।
ਵਾਰਾਂ ਬੋਲ ਪੰਜਾਬੀ ਖੇਡਣ ਖੂਨ ਦੀ ਹੋਲੀ।
ਸੁਹਣੇ ਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ।

X X X X

ਪੰਜ ਦਰਿਆ ਦੇ ਪਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਮਾਣ ਹੈ ਇਸਦਾ।
ਕੁਦਰਤ ਰਾਣੀ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਣ ਹੈ ਇਸਦਾ।

COLLEGE LIBRARY SRINAGAR

ਚੂੜੇ ਦੀ ਛਣਕਾਰ ਵਿਚ ਗਾਣ ਹੈ ਇਸਦਾ।
ਝਰ ਝਰ ਕਰਦੇ ਝਰਨਿਆਂ ਵਿਚ ਤਰਾਣ ਹੈ ਇਸਦਾ।
ਇਹ ਅਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਟੋਲੀ।
ਸੁਹਣੇ ਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ।

× × ×

ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਇਹਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਧਾਈ।
ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਇਹਦਾ ਮਾਣ ਕਰੇ ਲੁਕਾਈ।
ਮਿਠੇ ਬੋਲ ਬੋਲ ਕੇ ਇਹ ਦਸੇ ਸਚਾਈ।
ਇਹਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨਿਰਾਲੀ ਜਦ ਹਿੰਦ ਵਿਚ ਆਈ।
ਇਹ ਰਾਣੀ ਬਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਦੀ ਭਾਵੇਂ ਪਾਉ ਰੋਲੀ।
ਸੁਹਣੇ ਦੇਸ਼ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ।

X X X X

ਜਟ ਦੀ ਦੁਹਾਈ

ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਤੜਕੇ ਉਠ ਕੇ ਮੈਂ
ਵਾਰੀ ਜੋਤਰੀ ਦੀ ਚਕੀ ਝੋਵੰਦਾ ਹਾਂ।
ਰਾਤਾਂ ਕਾਲੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਝਾਕਦਾ ਹਾਂ
ਪਾਣੀ ਲਾਵੰਦਾ ਤੇ ਹਲ ਜੋਵੰਦਾ ਹਾਂ।

+ + + +

ਗੀਤਾ ਜਪਜੀ ਨਮਾਜ਼ ਤੇ ਲੋਕ ਪੜਦੇ
ਧਤਾ ਧਤਾ ਦਾ ਪਾਠ ਮੈਂ ਛੋਹਵੰਦਾ ਹਾਂ।
ਸਿਰੀਆਂ ਸਪਾਂ ਦੀਆਂ ਰਾਤੀ ਮਿਧਦਾ ਹਾਂ
ਕਈ ਵਾਰ ਜਾਨੋਂ ਹਥ ਧੋਵੰਦਾ ਹਾਂ।

+ + + +

ਧੁਪ ਕਹਿਰ ਦੀ ਭਾਦਰੋਂ ਮਾਹ ਅੰਦਰ
ਤਾਂ ਤਪਦੀਆਂ ਰੂੜੀਆਂ ਢੋਵੰਦਾ ਹਾਂ।
ਮੁੜਕੇ ਤਾ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਅਕ ਕੇ ਮੈਂ
ਕਈ ਵਾਰ ਫਕੀਰ ਜਾ ਹੋਵੰਦਾ ਹਾਂ।

+ + + +

ਕਕਰ ਕੜਕਦੇ ਪੋਹ ਤੇ ਮਾਘ ਅੰਦਰ
ਵਾਹੁੰਦਾ ਵੇਲਣਾ ਤੇ ਗੁੜ ਗੋਵੰਦਾ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਪਕ ਕੇ ਫਸਲ ਤਿਆਰ ਹੋਈ
ਢਗੇ ਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਲ ਜੋਵੰਦਾ ਹਾਂ।

X X X X

ਕੋਈ ਘੜੀ ਵੀ ਸੁਖ ਦੀ ਲਭਦੀ ਨਹੀਂ
ਐਸੇ ਲਿਖੇ ਨੇ ਲੇਖ ਨਸੀਬ ਮੇਰੇ।
ਇਕ ਵਾਰੀ ਲੇਖਾ ਸਾਰਾ ਪਾਕ ਕਰ ਲਾਂ
ਜਿਊਂਦੇ ਹੋਣ ਜੇ ਉਹ ਤਬੀਬ ਮੇਰੇ।

ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਦਰਜਾ

ਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਸਕੰਦਰੇ ਆਜ਼ਮ
ਮੇਰੇ ਇਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਦੇਵੇਂਗਾ ਜਵਾਬ।
ਮੇਰਾ ਇਹ ਸਵਾਲ ਗੁੰਝਲ ਹੀ ਜਾਪੇ
ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਰਿਹਾਂ ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਖਾਬ।

X X X

ਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਾਹ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਪਈ ਮੰਨੇ
ਤੇਰੀ ਗੁੰਝਲ ਦਾ ਹਲ ਲਭਣਾ ਫਰਜ਼ ਮੇਰਾ।
ਚਿਰਾਂ ਤੋਂ ਖਾਬ ਜੋ ਲਕੋ ਕੇ ਨੇ ਤੂੰ ਰਖੇ
ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਲ ਕਢਣਾ ਫਰਜ਼ ਮੇਰਾ।
ਹੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ! ਸ਼ਵਾਲ ਸਿਧਾ ਸਾਦਾ
ਕਿ ਵਡਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਿ ਵਡਾ ਪਿਉ ਤੇਰਾ।

ਉਤਰ—

ਮੇਰਾ ਪਿਉ ਮੈਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਲਿਆਇਆ
ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਬਣਾਇਆ।

ਮੇਰਾ ਪਿਉ ਮੈਨੂੰ ਖਵਾਉਂਦਾ ਸੀ ਸੁਹਣਾ
ਅਰਸਤੂ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦਖਾਉਂਦਾ ਸੀ ਸੁਹਣਾ।

ਮੇਰੇ ਪਿਉ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ ਪੁਆਈਆਂ
ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਦਸੀਆਂ ਸੈਂਕੜੇ ਸਚਾਈਆਂ।

ਪਿਉ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਬੜਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ
ਅਰਸਤੂ ਨੇ ਬੁਧੂ ਤੋਂ ਇਨਸਾਨ ਬਣਾਇਆ।

ਪਿਉ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਵਿਚ ਜਹਾਨ
ਪਰ ਅਰਸਤੂ ਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਉਚਾ ਸਥਾਨ।

ਤਕਦੀਰ

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਤਕਦੀਰ ਦੇ, ਜੋ ਫਸਦੀ
ਹੁੰਦਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮੰਦਾ ਹਾਲ ਯਾਰੋ।

ਹਿੰਮਤੀ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸਵਾਰਦੇ ਨੇ
ਡਿੰਗਾ ਹੋਵੇ ਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਾਲ ਯਾਰੋ।

ਵਿਦਿਆ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨੇ
ਭਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਨਾ ਸਾਲ ਯਾਰੋ।

ਸੋਹਬਤ ਭੈੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਲਗ ਜਾਵੇ
ਲੈਂਦ ਕੁਲ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗਾਲ ਯਾਰੋ।

ਸਿਆਣੇ ਸਚ ਹੀ ਤਾਂ ਆਖ ਗਏ ਨੇ
ਹਿੰਮਤੀ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਉਣ ਗੇ।

ਅਯਾਈਂ ਸਮਾਂ ਜੋ ਗਵਾ ਰਹੇ ਨੇ
ਵਡੇ ਹੋ ਕੇ ਚਿਮਟਾ ਵਜਾਉਣ ਗੇ।

ਗੁਰੂ ਤੇਗ਼ ਬਹਾਦਰ ਜੀ

ਅਤਿਆਚਾਰ ਦਾ ਬਦਲ ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਤੇ ਛਾਇਆ
ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਚ ਦੇ ਰੰਗ ਮੰਚ ਤੋਂ ਇਕ ਸਵੱਰ ਆਇਆ

ਸਵੱਰ ਨੇ ਪੁਛਿਆ
"ਕੌਣ ਜਗਤ ਵਿਚ ਇਕ ਹੈ
ਕੌਣ ਜਗਤ ਵਿਚ ਦੋ।
ਕੌਣ ਜਗਤ ਵਿਚ ਜਾਗਦਾ
ਕੌਣ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸੌਂ।"

ਉਤਰ ਮਿਲਿਆ
"ਈਸ਼ਵਰ ਜਗਤ ਵਿਚ ਇਕ ਹੈ
ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨੇ ਦੋ।
ਪਾਪ ਜਗਤ ਵਿਚ ਜਾਗਦਾ
ਧਰਮ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸੌਂ।"

ਧਰਮ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਤੇ ਪਾਪ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ
ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨੇ ਅਵਤਾਰ ਲਿਆ।
ਅਤਿਆਚਾਰ, ਦੁਰਬਲਤਾ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ
ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਵਾਰ ਲਿਆ।

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪ ਦੀਆਂ ਅਖਾਂ ਦੇ ਸਨ ਤਾਰੇ
ਜਿੰਨਾ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਵਾਰੇ ।
ਬਾਬੇ ਬਕਾਲੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪ ਨੇ ਰਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ
ਜਿਸਨੂੰ ਪੜਕੇ ਆਦਰਸ਼ ਮਨੁਖ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਕਹਾਣੀ
ਮਖਣ ਸ਼ਾਹ ਲਬਾਣੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਲਾਧੋ ਰੇ
ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਲਾਇਆ ।
ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਤੀ ਹੋਈ ਜਨਤਾ ਨੂੰ
ਉਸ ਜਗਾਇਆ ।
ਛੇ ਪਰਗਨਿਆਂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਨੇਕੀ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ।
ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਰਹੇ ਹਰ ਦਮ ਤਿਆਰ ॥

ਤਿਲਕ ਜੰਜੂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਦੇ ਲਈ
ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਪੰਡਤਾਂ ਦੀ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ।

ਦਿਲੀ ਦੇ ਚਾਂਦਨੀ ਚੋਕ ਵਿਚ
ਹਿੰਦ ਲਈ ਦਿਤਾ ਸੀਸ ਵਾਰ ।

ਇਸ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ
ਮਿਲ ਕੇ ਕਿਹਾ ।"

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ।
ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ।

ਇਸ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ
ਮਿਲ ਕੇ ਕਿਹਾ"

"ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ ।
ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ ।

ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਚੰਗੇ
ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੇ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਲਈ।

ਹੁੰਦੇ ਹਨ 'ਉਹ ਲੋਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਚੰਗੇ
ਜਿਹੜੇ ਨਾਮ ਪਾਉਂਦੇ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਲਈ।

ਸਾਰੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਵਾਜਬ ਹੈ
ਵਿਚ ਜਹਾਨ।

ਪਰ ਗੁਰੂ ਤੇਗ਼ ਬਹਾਦਰ ਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ
ਉਚਾ ਸਥਾਨ।

ਪੁਕਾਰ

ਮੈਂ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ਪੁਕਾਰਾਂ
ਮੈਂ ਜਿੰਦੜੀ ਉਹਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਤੋਂ ਵਾਰਾਂ।

ਜਿੰਨੇ ਫੁਲ ਸ਼ਰਾਫਤ ਦੇ ਕਲੱਰ ਚ ਗਡੇ
ਤੇ ਪਤਝੜ ਅੰਦਰ ਲਾਈਆਂ ਬਹਾਰਾਂ।

ਜਿੰਨੇ ਜਾਮ ਮਨੁਖਤਾ ਪਿਆਇਆ ਕਈ ਮਜ਼੍ਹਬਾਂ
ਤੇ ਬੰਜਰਾਂ ਅੰਦਰ ਵਗਾਈਆਂ ਆਬਸ਼ਾਰਾਂ।

ਸਚਾਈ ਤੇ ਨੇਕੀਆਂ ਦਾ ਪੁੰਜ ਬਣ ਕੇ
ਕੀਤੇ ਵਸ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਨਰ ਨਾਰਾਂ।

ਉਪਦੇਸ਼ ਜੋ ਤੇਰੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਚ ਰਚੇ
ਕੀਤਾ ਅਮਲ ਕੌਡੇ ਸਜਨ ਜਿਹੇ ਗਵਾਰਾਂ।

ਵਲੀ ਕੰਧਾਰੀ ਦਾ ਬੱਲ ਵਲ ਖਾਧਾ
ਹੋਸ਼ ਆਈ ਉਹਦੇ ਹੋਰ ਕਈ ਯਾਰਾਂ।

'ਅਰਸ਼ੀ' ਚੋਜ ਤੇਰੇ ਵੇਖ ਸਦਕੜੇ ਜਾਵਾਂ
ਦਸ ਜੀਵਨ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਜਿਤਾਂ ਕਿ ਹਾਰਾਂ।

ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਬਦਲ ਦੇਵੇਂ
ਹਿੰਦ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ

ਇਤਹਾਸ ਤੇਰਾ ਵੇਖ ਤੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੁਕਾਰੇ।
ਸੁਨਿਹਰੀ ਹਰਫਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਉਹ ਵੰਗਾਰੇ।

ਰਾਹ ਸਾਨੂੰ ਦਸੇ, ਜਿਵੇਂ ਦਸਣ ਚਾਨਣ ਮੁਨਾਰੇ।
ਨੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਉਚਿਆਂ ਕਰਨਾ ਇਹੋ ਅਰਜ਼ ਗੁਜ਼ਾਰੇ।

ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਛਡ ਕੇ ਗਲ ਲਾ ਅਛੂਤ ਵੀਰ ਨੂੰ।
ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਬਦਲ ਦੇਵੇਂ ਹਿੰਦ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ।

× × × ×

ਤੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਅੰਦਰ ਬੁਧ, ਨਾਨਕ ਜਿਹੇ ਅਵਤਾਰ ਆਏ।
ਸ਼ਿਵਾ ਜੀ, ਪਰਤਾਪ, ਨਲਵੇ ਜਿਹੇ ਸ਼ਾਹ ਸਵਾਰ ਆਏ।

ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਊਧਮ, ਗੁਰੂ ਦਤ ਜਿਹੇ ਸਰਦਾਰ ਆਏ।
ਗਾਂਧੀ, ਜਵਾਹਰ, ਪਟੇਲ ਜਿਹੇ ਲੋਹਾ ਦਾਰ ਆਏ।

ਸਿਰ ਝੁਕਾ ਲੈ ਆਪਣਾ, ਪੂਜ ਨਾਨਕ ਪੀਰ ਨੂੰ।
ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਬਦਲ ਦੇਵੇਂ ਹਿੰਦ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ।

× × × ×

ਸ਼ੇਰੇ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਕਾਬਲ ਤਕ ਸਿਕਾ ਸੀ ਜਮਾਇਆ।
ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਢ ਦੇਸ਼ੋਂ ਬਾਹਰ ਸਾਹ ਉਸਨੂੰ ਸੀ ਆਇਆ।
ਕਿਲ੍ਹੇ ਜਮਰੌਦ ਤੇ ਝੰਡਾ ਸੀ ਉਹਨੇ ਲਹਿਰਾਇਆ।
ਵਿਚ ਯੁਧ ਦੇ ਉਹਨੇ ਆਪਣਾ ਜੌਹਰ ਵਿਖਾਇਆ।
ਫੜ ਲੈ ਇਕ ਹਥ ਢਾਲ ਤੇ ਇਕ ਹਥ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰ ਨੂੰ।
ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਬਦਲ ਦੇਵੇਂ ਹਿੰਦ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ।

X X X X

ਏਥੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਈਮਾਨ ਇਕੋ।
ਬੁਤ ਭਾਵੇਂ ਵਖਰੇ ਨੇ, ਪਰ ਜਾਨ ਇਕੋ।
ਗੀਤਾ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ, ਅੰਜੀਲ, ਕੁਰਾਨ ਇਕੋ।
ਭਾਸ਼ਾ ਹੈਣ ਬੜੀਆਂ, ਕੇਂਦਰੀ ਜ਼ਬਾਨ ਇਕੋ।
ਪੀ ਲੈ, ਪੀ ਲੈ ਸਜਣਾ ਏਕੇ ਦੇ ਨੀਰ ਨੂੰ।
ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਬਦਲ ਦੇਵੇਂ ਹਿੰਦ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ।

X X X

ਤੂੰ ਪਾ ਲੈ ਸੁਹਣਿਆ ਤੇਗੀ ਬਾਣੇ।
ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਭੁੰਨ ਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਭੁਜਣ ਦਾਣੇ।
ਹਿੰਦੀ ਵੀ ਦਾਨੇ ਨੇ, ਨਹੀਂ ਅੰਜਾਣੇ।
ਇਹ ਦੇਸ਼ ਧਰੋਈ ਦੀ ਨਾ ਜਾਣ ਮੁਕਾਣੇ।
ਕੌਮੀ ਤਰਾਨੇ ਗਾ 'ਅਰਸ਼ੀ' ਛਡ ਵਾਰਸ ਦੀ ਹੀਰ ਨੂੰ।
ਜੇ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਬਦਲ ਦੇਵੇਂ ਹਿੰਦ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ।

X X X X

ਕਲਗੀਧਰ ਨੂੰ ਕਰੇ ਕੋਈ ਕਿਉਂ ! ਨਾ ਪਿਆਰ

ਮੇਰੇ ਦਸਮੇਸ਼ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਉਚੀ ਸ਼ਾਨ।
ਕੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਮੰਨਦੀ ਵਾਲੀ ਦੋ ਜਹਾਨ।
ਲਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਜੋੜੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨ।
ਸਰਹੰਦ ਤੇ ਚਮਕੌਰ ਦੇ ਸਾਕੇ ਬੜੇ ਮਹਾਨ।
ਤਨ ਮਨ ਧੰਨ ਦਿਤਾ ਹਿੰਦ ਲਈ ਵਾਰ।
ਕਲਗੀਧਰ ਨੂੰ ਕਰੇ ਕੋਈ ਕਿਉਂ ! ਨਾ ਧਿਆਰ।

× × ×

ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਵਿਚ ਪਿਤਾ ਆਪਣਾ ਕਟਾਇਆ।
ਜਾਬਰਾਂ ਦੇ ਜਬਰ ਤੋਂ ਮੁਲਕ ਤਾਈ ਬਚਾਇਆ।
ਜੰਗ ਵਿਚ ਇਕ ਨੂੰ ਸਵਾ ਲਖ ਨਾਲ ਲੜਾਇਆ।
ਜ਼ੁਲਮ ਦਾ ਕਰ ਨਾਸ਼ ਸਾਹ ਉਹਨੂੰ ਸੀ ਆਇਆ।
ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੀ ਰਖਿਆ ਦਾ ਕੀਤਾ ਉਸ ਇਕਰਾਰ।
ਕਲਗੀਧਰ ਨੂੰ ਕਰੇ ਕੋਈ ਕਿਉਂ ਨਾ ਪਿਆਰ।

X X X X

ਸੁਤਿਆਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਤਾਈ ਜਗਾਇਆ ਸੀ ਉਹਨੇ।
ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਇਆ ਸੀ ਉਹਨੇ।

ਪੰਜ ਕਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਾਇਆ ਸੀ ਉਹਨੇ।
ਹਿੰਦੂ ਕੌਮ ਵਿਚੋਂ ਸਿਖ ਸਜਾਇਆ ਸੀ ਉਹਨੇ।

ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਬਣਿਆਂ ਦਸਮੇਸ਼ ਸਚਾ ਯਾਰ।
ਕਲਗੀਧਰ ਨੂੰ ਕਰੇ ਕੋਈ ਕਿਉਂ ! ਨਾ ਪਿਆਰ।

X X X X

ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਰਚ ਕੇ ਦਿਤਾ ਸਭ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼।
ਸਿਖੀ ਅਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਦੁਨੀਆਂ ਅਗੇ ਪੇਸ਼।

ਰਹਿੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਕ ਨਾਂ ਰਹੇ ਗਾ ਹਮੇਸ਼।
ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੋ ਕੀਤਾ ਦਸਮੇਸ਼।

ਤਸੀਹੇ ਸਹਿ ਕੇ ਔਕੜਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਪਾਰ।
ਕਲਗੀਧਰ ਨੂੰ ਕਰੇ ਕੋਈ ਕਿਉਂ ! ਨਾ ਪਿਆਰ।

× × × ×

ਚਿੜੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਜ ਮਰਵਾਏ ਸਨ ਉਹਨੇ।
ਕਾਬਲ ਤਕ ਸਿਕੇ ਜਮਾਏ ਸਨ ਉਹਨੇ।

ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਬਦਲ ਹਟਾਏ ਸਨ ਉਹਨੇ।
ਨੀਵੇਂ ਤੋਂ ਉਚੇ ਕਰਾਏ ਸਨ ਉਹਨੇ।

ਮੂਹੋਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਬੋਲਦੇ ਦਸਮੇਸ਼ ਵਾਰ ਵਾਰ।
ਕਲਗੀਧਰ ਨੂੰ ਕਰੇ ਕੋਈ ਕਿਉਂ ! ਨਾ ਪਿਆਰ।

× × ×

ਛਬੀ ਜਨਵਰੀ ਆਈ
ਛਬੀ ਜਨਵਰੀ ਆਈ

ਰਾਵੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਹੋਇਆ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਐਲਾਨ।
ਸਾਮਰਾਜੀ ਹਕੂਮਤ ਵਿਚ ਮਚਿਆ ਬਹੁਤ ਤੂਫਾਨ।
ਇਕੋ ਥਾਂ ਰਖੇ ਗਏ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ, ਗੀਤਾ ਤੇ ਕੁਰਾਨ।
ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਨਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਬੁਢੇ ਵੀ ਹੋਏ ਜਵਾਨ।
ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਮੁਸਲਿਮ ਨੇ ਰਲ ਕੇ ਦਾਜ਼ਾਦੀ ਪਾਈ।
ਛਬੀ ਜਨਵਰੀ ਆਈ, ਛਬੀ ਜਨਵਰੀ ਆਈ।

× × × ×

ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਗਦਰ ਦੀ ਰਖ ਨੀਂਹ ਵੰਗਾਰਿਆ।
ਤਾਂਤੀਆਂ ਟੋਪੀ, ਫਰਨਵੀਸ ਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਵਾਰਿਆ।
ਰਾਣੀ ਝਾਂਸੀ ਨੇ ਫੜੀ ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਪੁਕਾਰਿਆ।
ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਕ ਇਕ ਸ਼ਤਰੂ ਮਾਰਿਆ।
ਕੰਨ ਖੋਹਲ ਕੇ ਸੁਣ ਲਉ, ਸੁਣ ਲਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ।
ਛਬੀ ਜਨਵਰੀ ਆਈ, ਛਬੀ ਜਨਵਰੀ ਆਈ।

X X X X

ਸਾਰੇ ਰਲ ਕੇ ਇਸ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਲਓ ਸੰਭਾਲ।
ਹੋਵੋ ਸਾਰੇ ਸਾਵਧਾਨ, ਹੋਵੇ ਨਾ ਡਿੰਗਾ ਵਾਲ।

ਸਤਿਅੰਮ ਸ਼ਿਵੰਮ ਸੁੰਦਰਮ ਨੂੰ ਰਖੋ ਸਦਾ ਨਾਲ।
ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਖਾਤਰ, ਕਰੋ ਨਵੇਂ ਢੰਗਾਂ ਦੀ ਭਾਲ।

ਹਥ ਜੋੜ 'ਅਰਸ਼ੀ' ਦੇਵੇ ਇਹ ਗਵਾਹੀ।
ਛਬੀ ਜਨਵਰੀ ਆਈ, ਛਬੀ ਜਨਵਰੀ ਆਈ।

ਇਛਾ

ਮੈਂ ਬੀਰ ਹਾਂ ਏਸ ਭੂਮੀ ਦਾ
ਖਾਤਰ ਇਸ ਲਈ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ।
ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਖੂਨ ਦਸਮੇਸ਼ ਦਾ
ਸ਼ਤਰੂ ਨਾਲ ਲੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ।
ਅਸੀਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ
ਸੂਲੀ ਤੇ ਚੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ।
ਨਹੀਂ ਡਰਾਂ ਗਾ ਮੈਂ ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ
ਲੈ ਤਲਵਾਰ ਅਗੋਂ ਅੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ।
'ਅਰਸ਼ੀ' ਭੀੜ ਜਦੋਂ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਪੈ ਜਾਵੇ
ਤਾਂ ਵਾਂਗ ਪਰਵਾਨਿਆਂ ਸੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ

ਬੰਗਲਾ ਦੇਸ਼

ਕਿਹੜਾ ਦੁਖ ਜਹਾਨ ਦੇ ਵਿਚ ਬਾਕੀ
ਬੰਗਲਾ ਵਾਸੀਆਂ ਜਿਹੜਾ ਜਰਿਆ ਨਹੀਂ ।
ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸ਼ਮਾਂ ਜਗਾਣ ਖਾਤਰ
ਪਾਕਿਸਤਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਡਰਿਆ ਨਹੀਂ ।
ਲਖਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਵਿਚ ਰਣ ਦੇ
ਜਿਤਾਂ ਪਾ ਲਈਆਂ ਹਰਿਆ ਨਹੀਂ ।
ਕਈਆਂ ਦੇ ਛਕੇ ਛੁੜਾ ਕੇ ਤੇ
ਮਾਰੀ ਨਾਦਰਸ਼ਾਹੀ ਆਪ ਮਰਿਆ ਨਹੀਂ ।
ਹਾਮੀ ਮਨੁਖਤਾ ਦਾ ਜੋ ਜਗ ਅੰਦਰ
ਲੋੜ ਉਸ ਦੀ ਅਸੀਂ ਪਛਾਣਦੇ ਹਾਂ ।
ਬਿਪਤਾ ਕਿਸੇ ਤੇ ਜੇ ਪੈ ਜਾਏ
ਤਾਂ ਜਾਨ ਵੀ ਵਾਰਨੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ।

ਕਦਰਦਾਨ

ਸੁੰਦਰਤਾ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਕਦਰਦਾਨ।
ਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੁਖੜੇ ਜਰਨ ਕਦਰਦਾਨ।
ਦਾਗ਼ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਦੇ ਤਾਂ ਧੋਏ ਜਾਂਦੇ
ਜੇ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਮਰਨ ਕਦਰਦਾਨ।
ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਹੋਵੇ ਜਿੰਨਾ ਅੰਦਰ
ਤਤੀ ਲੋਹ ਤੇ ਬਹਿ ਕੇ ਸੜਨ ਕਦਰਦਾਨ।
ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਆਸ਼ਕ ਦਰ ਦਰ ਧਕੇ ਖਾਂਦੇ
ਕਿਸੇ ਹੀਰ ਦਾ ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਕਦਰਦਾਨ।
ਯਾਰੜੇ ਦਾ ਸਥਰ ਤਾਂ ਹੀ ਚੰਗਾ
ਜੇ ਮੌਤੋਂ ਕਦੀ ਨਾ ਡਰਨ ਕਦਰਦਾਂਨ।
ਆਦਮ ਹਵਾ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਤਾਂ ਹੀ ਨਿਆਰੀ
ਜੇ ਸਵਰਗ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਘੜਨ ਕਦਰਦਾਨ।
ਝੁਕ ਝੁਕ ਸਿਜਦੇ ਕਰੇ ਗਾ 'ਅਰਸ਼ੀ'
ਜੇ ਸੀਸ ਤਲੀ ਤੇ ਧਰਨ ਕਦਰਦਾਨ।

*

ਸਹੁਪਣ

ਤੇਰਾ ਰੰਗ ਗੋਰਾ ਮੁਟਿਆਰੇ ਨੀ
ਦਿਨ ਦੀਵੀਂ ਲਾਹਵੇਂ ਤਾਰੇ ਨੀ।

ਤੇਰੀ ਗਰਦਨ ਵਾਂਗ ਸੁਰਾਹੀ ਆ
ਜਿੰਨੇ ਖਲਕਤ ਸਾਰੀ ਫਾਹੀ ਆ।

ਤੇਰੇ ਨੈਣ ਬੜੇ ਮਸਤਾਨੇ ਨੀ
ਸੰਗ ਚੂਰੇ ਸੱਪ ਪੁਰਾਨੇ ਨੀ।

ਤੇਰੇ ਚਾਂਦੀ ਰੰਗੇ ਦੰਦ ਨੀ
ਵੇਖ ਰਾਹੀ ਭੁਲਦੇ ਪੰਧ ਨੀ।

ਤੇਰਾ ਪਤਲਾ ਲੱਕ ਵਲ ਖਾਵੇ ਨੀ
ਕਈ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਕੜਕਾਵੇ ਨੀ।

ਤੇਰੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਚੂੜੇ ਲਾਲ ਦੀਆਂ
ਅਗ ਸੀਨੇ ਮੇਰ ਬਾਲਦੀਆਂ।

ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਗੁਲਾਬੀ ਬੁਲ੍ਹ ਨੀ
ਤੂੰ ਹਸੇਂ ਤਾਂ ਕਿਰਦੇ ਫੁਲ ਨੀ।

ਤੇਰਾ ਕਦ ਸਰੂ ਜਿਹਾ ਲੰਮਾ ਨੀ
ਸੈਂ ਪੀਂਘਾਂ ਪਾ ਪਲੰਮਾ ਨੀ।
ਤੇਰੀ ਤੋਰ ਬੜੀ ਮਸਤਾਨੀ ਏਂ
ਵੇਖ ਖਲਕਤ ਹੋਈ ਦੀਵਾਨੀ ਏਂ।
'ਅਰਸ਼ੀ' ਇਹੋ ਹੀ ਜਵਾਨੀ ਏਂ
ਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀ ਫਾਨੀ ਏਂ।

*
*
*

ਤੋਰ ਹੁਸਨ ਦੀ ਤੁਰਦੀ ਮੁਟਿਆਰੇ

ਪੈਲਾਂ ਤੂੰ ਪਾਂਦੀ ਜਾਵੇਂ।
ਮੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਾਂਦੀ ਜਾਵੇਂ।

ਮਾਰ ਮਾਰ ਲਕ ਦੇ ਹੁਲਾਰੇ।
ਤੋਰ ਹੁਸਨ ਦੀ ਤੁਰਦੀ ਮੁਟਿਆਰੇ।

X X X X

ਤੇਰਾ ਜੈਂਪਰ ਰੰਗ ਅਨਾਭੀ ਦਾ।
ਸਲਵਾਰ ਨੂੰ ਲਠਾ ਚਾਬੀ ਦਾ।

ਮੈਂ ਜਾਵਾਂ ਤੇਥੋਂ ਬਲਿਹਾਰੇ।
ਤੋਰ ਹੁਸਨ ਦੀ ਤੁਰਦੀ ਮੁਟਿਆਰੇ।

X X X

ਅਖੀਂ ਸੁਰਮਾ ਪਾਇਆ ਏ।
ਮਥੇ ਟਿਕਾ ਲਾਇਆ ਏ।

ਪੈਣ ਦੂਰੋਂ ਝਲਕਾਰੇ।
ਤੋਰ ਹੁਸਨ ਦੀ ਤੁਰਦੀ ਮੁਟਿਆਰੇ।

X X X X

ਤੂੰ ਨ ਕਰ ਐਸਾ ਕਾਰੇ ।
ਮਸੂਮਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲੇਖੇ 'ਚ ਮਾਰੇਂ ।
ਅਰਸ਼ੀ ਇਹੋ ਅਰਜ਼ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ।
ਤੋਰ ਹੁਸਨ ਦੀ ਤੁਰਦੀ ਮੁਟਿਆਰੇ ।

X X X X

ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹੈਗਾ ਚਿੰਨ ਸੁਹਣਾ

ਜਦੋਂ ਅਖਾਂ ਨਾਲ ਅਖਾਂ ਲੜੀਆਂ।
ਤਾਂ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਅੜੀਆਂ।

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿੰਨ ਮੁਹਣਾ।
ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹੈਗਾ ਚਿੰਨ ਸੁਹਣਾ।

X X X X

ਤੇਰਾ ਹੁਸਨ ਪਿਆ ਏ ਡੋਲਦਾ।
ਤੇਰੀਆਂ ਰੀਝਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆ ਫੋਲਦਾ।

ਅਸਾਂ ਗੀਤ ਪਿਆਰ ਦਾ ਇਕ ਗਾਉਣਾ।
ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹੈਗਾ ਚਿੰਨ ਸੋਹਣਾ।

X X X

ਤੇਰਾ ਨਿਕਾ ਜਿਹਾ ਚਿੰਨ।
ਖੁਭੇ ਵਾਂਗੂ ਪਿਨ।

ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਏਥੇ ਕੀ ਹੋਣਾ।
ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹੈਗਾ ਚਿੰਨ ਸੁਹਣਾ।

X X X

ਤੇਰੇ ਚਿੰਨ ਦੀ ਦੇਖ ਬਹਾਰ ਸਜਨ ।
ਲੋਕੀ ਹੁੰਦੇ ਪਏ ਖਵਾਰ ਸਜਨ ।

ਪਿਆਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਘਬਰਾਉਣਾ ।
ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹੈਗਾ ਚਿੰਨ ਸੁਹਣਾ ।

x x

ਤੇਰੇ ਚਿੰਨ ਬੜਾ ਹੈ ਚੰਗਾ ।
ਮੈਂ ਏਵੇਂ ਪਿਆ ਸੰਗਾਂ ।

'ਅਰਸ਼ੀ' ਤੈਥੋਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਸਨ ਹੋਣਾ ।
ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਹੈਗਾ ਚਿੰਨ ਸੁਹਣਾ ।

ਤੂੰ ਜਾਦੂ ਆਪਣਾ ਕਰੀ ਜਾ

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਿਹਲਾ ਬਹਿਨਾਂ ਵਾਂ।
ਤਾਂ ਏਹੋ ਸੋਚਦਾ ਰਹਿਨਾਂ ਵਾਂ।

ਏਵੇਂ ਨਾ ਤੂੰ ਮਰੀ ਜਾ।
ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਜਾਦੂ ਕਰੀ ਜਾ।
x x x
ਤੂੰ ਐਸਾ ਕੀ ਜਾਦੂ ਪਾਇਆ ਏ
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਰਮਾਇਆ ਏ

ਤੂੰ ਜਿਤੀ ਬਾਜ਼ੀ ਹਰੀ ਜਾ।
ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਜਾਦੂ ਕਰੀ ਜਾ।
x x x
ਤੂੰ ਚਿੜੀ ਏਂ ਕਿ ਪਰੀ ਏਂ
ਤੂੰ ਹੈਗੀ ਹਰੀ ਭਰੀ ਏਂ

ਜਾ ਏਵੇਂ ਨਾ ਤੂੰ ਠਰੀ ਜਾ
ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਜਦੂ ਕਰੀ ਜਾ
x x x

ਇਹ ਇਕ ਬੜਾ ਸੀਨ ਨਿਰਾਲਾ ਏ
ਕੁਝ ਦਾਲ ਵਿਚ ਕਾਲਾ ਕਾਲਾ ਏ
'ਅਰਸ਼ੀ' ਜਰੀ ਜਾ ਤੂੰ ਜਰੀ ਜਾ
ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਜਾਦੂ ਕਰੀ ਜਾ
v X X

ਯਾਰ ਹਸ ਕੇ

ਜੇ ਤੂੰ ਖੇਡਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸ਼ਤਰੰਜ ਬੀਬਾ
ਸੀਸ ਆਪਣਾ ਸੁਹਣਿਆ ਵਾਰ ਹਸ ਕੇ।
ਜੇ ਤੂੰ ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ਦੀ ਗਲੀ ਅੰਦਰ
ਜਾ ਕੇ ਚਖ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਹਸ ਕੇ।

X X X

ਜੇ ਤੂੰ ਸਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਨੀ
ਵਾਂਗ ਪੁੰਨੂ ਦੇ ਹੋ ਖਵਾਰ ਹਸ ਕੇ।
ਜੇ ਤੂੰ ਪਿਆਰ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਗਲਤਾਨ ਹੋਣਾ
ਜਾਮ ਪਿਆਰ ਦਾ ਕਰ ਤਿਆਰ ਹਸ ਕੇ।

X X X

ਜੇ ਨੈਣਾਂ ਨੂੰ ਨੈਣਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਏ
ਜ਼ਰਾ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਮਾਰ ਕਟਾਰ ਹਸ ਕੇ।
ਜੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਦੀ ਝੜੀ ਵਿਚ ਮਗਨ ਹੋਣਾ
ਜ਼ਰਾ ਹੰਝੂਆਂ ਦਾ ਲਾ ਗੁਲਜ਼ਾਰ ਹਸ ਕੇ।

X X X

ਜੇ ਤੂੰ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ਚਾਹੁੰਨਾ
ਸਚੇ ਕਰ ਤੂੰ ਕੌਲ ਕਰਾਰ ਹਸ ਕੇ।
ਜੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਨਦੀ ਵਿਚ ਕੁਦ ਪਿਆ ਏਂ
ਤਾਂ ਬੇੜੀ ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਹੋ ਸਵਾਰ ਹਸ ਕੇ।

X X X

ਇਹੋ ਗੀਤ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੀ
ਜ਼ਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪ ਵੰਗਾਰ ਹਸ ਕੇ।
'ਅਰਸ਼ੀ' ਮੋੜਿਆ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੁੜੀ ਦਾ ਨਹੀਂ
ਜਾਨ ਦੇਣੀ ਪਏ ਦੇਹ ਯਾਰ ਹਸ ਕੇ।

X X X

ਕੰਗੀ

ਘਰ ਸਾਡੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਮੁਟਿਆਰ।
ਗਜ਼ ਗਜ਼ ਲੰਮੀਆ ਮੇਢਿਆਂ, ਜ਼ੁਲਫਾਂ ਕੁੰਡਲਦਾਰ।

ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕੇ, ਕਰਦੀ ਹਾਰ ਸ਼ਿੰਗਾਰ।
ਇਕ ਦਿਨ ਵੇਖਿਆ ਉਸ ਨੂੰ, ਹੁੰਦਿਆਂ ਬਹੁਤ ਖਵਾਰ।

ਕਾਂ ਇਕ ਆਇਆ ਲੈ ਗਿਆ, ਕੰਗੀ ਤੇ ਇਕ ਹਾਰ।
ਇਸ ਕੌਤਕ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਰੋਈ ਬੇ ਸ਼ੁਮਾਰ।

ਪੇਸ਼ ਉਸ ਦੀ ਜਾਏ ਨਾ, ਹੋ ਗਈ ਬੜੀ ਲਾਚਾਰ।
ਜ਼ੁਲਫਾਂ ਖਿਲਰੀਆਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ, ਕੁੰਡਲ ਪੇਚਦਾਰ।

ਕੰਗੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ, ਢੰਗ ਸੋਚੇ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ।
ਸਮਝ ਉਹਨੂੰ ਕੋਈ ਆਏ ਨਾ, ਮਾਮਲਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ।

ਕਾਂ ਇਕ ਰੁਖ ਤੇ ਬਹਿ ਗਿਆ, ਨਹੀਂ ਸੁਣਦਾ ਉਹਦੀ ਪੁਕਾਰ।
ਬੜਿਆਂ ਹੀਲਿਆਂ ਮਗਰੋਂ, ਗਲ ਸੁਝੀ ਆਖਰਕਾਰ।

X X X X

ਸੰਦੂਰ ਨਾਲ ਖਾਲੀ ਚੀਰ ਪਿਆ, ਇਸ ਕੰਗੀ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵਾਹੁਣਾ ਏਂ।
ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨੂੰ ਇਸ ਚੀਰ ਰਾਹੀ, ਮੈਂ ਘੁਟ ਕਲੇਜੇ ਲਾਉਣਾ ਏਂ।
ਤੂੰ ਦੇ ਦੇ ਕੰਗੀ ਮੇਰੀ ਹੁਣ, ਮੈਂ ਹੋ ਗਈ ਬੜੀ ਦੀਵਾਨੀ ਹਾਂ।
ਨਾਂ ਭੁਲਾਂਗੀ ਕਦੀ ਅਹਿਸਾਨ ਤੇਰਾ, ਵਾਰ ਵਾਰ ਮੈਂ ਇਹੋ ਕਹਿਨੀ ਹਾਂ।

ਤੂੰ ਖੁਸ਼ ਰਹੋਂ ਆਬਾਦ ਰਹੋਂ, ਆਪਣੀ ਕਾਗਨ ਨਾਲ ਤੂੰ ਸ਼ਾਦ ਰਹੇ।
ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸੁਣ, ਕਾਂ ਗਲਾਂ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ।
ਚੁੰਜ ਉਸ ਨੇ ਖੋਲ ਲਈ, ਕੰਗੀ ਉਸ ਦੀ ਝੋਲੀ ਪਾ ਗਿਆ।

× × × ×

ਸ਼ੁਕਰ ਕੀਤਾ ਹੁਸੀਨਾ ਨੇ, ਦਿਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਸ ਹੋਈ।
ਅਜ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਾਰ ਸ਼ੰਗਾਰ, ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਪਾਸ ਹੋਈ।
ਚੁੰਜ ਚੁਕ ਕੇ ਕਾਂ ਨੇ ਹੁਸੀਨਾ ਦਾ ਦਿਲ ਵਸ਼ ਕੀਤਾ।
ਇਕ ਜਾਲ ਵਛਾਇਆ ਕੰਗੀ ਨਾਲ,
ਜਾਂ 'ਅਰਸ਼ੀ' ਦਾ ਦਿਲ ਕਸ਼ ਕੀਤਾ।

× × ×

*
*
*

ਤੇਰਾ ਇਸ਼ਕ
ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਕ

ਤੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਜ਼ਾਰ ਸ਼ਾਹੀ ਨਾਲ ਪੇਚਾ ਪਾ ਰਿਹਾ।
ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਖ਼ਾਰ ਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾ ਰਿਹਾ।

ਤੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਤਵੰਗਰ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਤੇ ਨਚਦਾ।
ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਝੁਗੀਆਂ ਤੋਂ ਸਿਜਦੇ ਕਰਾ ਰਿਹਾ।

ਤੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਭਠੀ ਵਿਚ ਸੜ ਰਿਹਾ।
ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਠੰਢ ਪਾ ਰਿਹਾ।

ਤੇਰੇ ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਲਾਲੀ ਸਾੜੇ ਗ਼ਰੀਬੀ ਦੀ ਹਿਕ ਨੂੰ
ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਕਾਮੇਂ ਲਈ ਪਾਣੀ ਤੋਂ ਦੁਧ ਬਣਾ ਰਿਹਾ।

ਤੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਸ਼ਰਾਰਤ ਦਾ ਗੁਝਾ ਹਾਸਾ ਹਸਦਾ
ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਚ ਫੂਲ ਸ਼ਰਾਫਤ ਦੇ ਕਲਰ ਵਿਚ ਲਾ ਰਿਹਾ।

ਤੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਭਵਿਖਤ ਦੀਆਂ ਲੰਮੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਸੋਚਦਾ
ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਕ ਵਰਤਮਾਨ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਦੁਆ ਰਿਹਾ।

'ਅਰਸ਼ੀ' ਇਸ਼ਕ ਦਾ, ਤੇ ਇਸ਼ਕ ਅਰਸ਼ੀ ਦਾ ਜ਼ਾਰ
ਤੂੰ ਦਸ ਖਾਹ ਮਖਾਹ ਕਿਉਂ ਵਿਚ ਆ ਰਿਹਾ।

ਮਾਰ ਦੁਹਥੜ ਪਿਟ ਪਈ ਮੇਰੀ ਬੁਲਾ

ਵੇਖਿਆ ਲੰਘਦੀ ਨੂੰ ਭੀੜੀ ਗਲੀ ਵਿਚੋਂ
ਅਖਾਂ ਝੁਕੀਆਂ ਝੁਕੀਆਂ ਝੁਕ ਗਈਆਂ।
ਹਾਸਾ ਆ ਗਿਆ ਮੇਰ ਤੰਰਨੀ ਤੇ
ਮੂੰਹ ਆਈਂ ਬਾਤਾਂ ਮੂੰਹੀਂ ਰੁਕ ਗਈਆਂ।
ਹੋਇਆ ਤਰੇਲੀਓ ਤਰੇਲੀਓ ਮੈਂ ਵੀ ਪਰ
ਬੁਲ੍ਹੀਆਂ ਉਹਦੀਆਂ ਵੀ ਸੁਕ ਗਈਆਂ।
ਘੜੀਆਂ ਵਿਚ ਉਡੀਕਾਂ ਜੋ ਬੀਤੀਆਂ ਸਨ
ਮਿੰਟਾਂ ਸਕਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਮੁਕ ਗਈਆਂ।
ਪਰ ਡਰ ਸੀ ਸੁਹਣੀ ਦਾ ਇਕ ਮੈਨੂੰ
ਕਿਤੇ ਹੋ ਨ ਜਾਵੇ ਉਹ ਬੇਵਫ਼ਾ।
ਲਖ ਮਿੰਤਾ ਤਰਲੇ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰ ਕੇ
ਮਾਰ ਦੁਹਥੜ ਪਿਟ ਪਈ ਮੇਰੀ ਬੁਲਾ।

*

ਜਦੋਂ ਪੀਆ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਂ

ਸਾਡੇ ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦੀ ਕਬਰ ਉਤੇ
ਨਾ ਕੋਈ ਦੀਵਾ ਹੋਵੇ
ਨਾ ਕੋਈ ਫੁਲ ਹੋਵੇ ।
ਨਾ ਖੰਭ ਪਰਵਾਨੇ ਦੇ ਸੜਨ ਏਥੇ
ਨਾ ਕੋਈ ਏਥੇ ਬੁਲਬੁਲ ਰੋਵੇ ।
ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੇਮੀ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਂ
ਰਹੇ ਨਾ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਂ ।
ਮੇਰੀ ਕਬਰ ਤੇ ਨਾ ਮਰਸੀਆ ਗਾਉਣਾ ।
ਨਾ ਕੋਈ ਓਥੇ ਫੁਲ ਤੁਸੀ ਲਾਉਣਾ ।
ਨਾ ਕੋਈ ਸਰੂ ਦੀ ਛਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭਾਵੇ ।
ਨਾ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਗਰਮੀ ਸਤਾਵੇ ।
ਰਹਿਣ ਦਿਉ•ਮੇਰੇ ਤੇ ਹਰੀ ਜਿਹੀ ਘਾਹ ।
ਵਾਛੜ ਤਰੇਲ ਤੋਂ ਕਰੇ ਬਚਾ ।
ਜੇ ਪੀਆ ਤੂੰ ਕਰੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ।
ਮੈਨੂੰ ਨ ਆਵੇ ਕੋਈ ਸਵਾਦ ।
ਮੈ ਨਾ ਵੇਖਾਂ ਤੇਰੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ।
ਮੈਂ ਨਾ ਵੇਖਾਂ ਮੀਂਹ ਤੇ ਸਾਵੇਂ ।

ਨਾ ਮੈਂ ਸੁਣਾਂ ਬੁਲਬਲ ਦਾ ਗੀਤ।
ਭਾਵੇਂ ਗਾਵੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਤ।
ਪ੍ਰੇਮੀ ਮੇਰੀ ਇਹੋ ਰੀਤ।
ਮੈਂ ਕਬਰ ਦੇ ਮਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿਚੋਂ
ਸੁਫਨੇ ਲੈਂਦੀ ਜਾਵਾ ਬੀਤ।
ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪੇ ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ।
ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਾਤ।
ਭਾਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰ, ਭਾਵੇਂ ਭੁਲ।
ਜਾਣੇ ਇਹੋ, ਜਹਾਨ ਕੁਲ।
ਆਪ ਮੋਏ ਜਗਤ ਵਿਚ ਪਰਲੋ।
'ਅਰਸ਼ੀ' ਆਖੇ ਸਾਰੇ ਸੁਣ ਲਉ।

ਕਿਰਤੀ ਦਾ ਗੀਤ

ਓ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਰਤੀ ਬੰਦਿਓ
ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੁਸੀ ਹਲ ਚਲਾਂਦੇ।
ਓ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਰਤੀ ਬੰਦਿਓ
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਖਾਂਦੇ।

× × × ×

ਇਕ ਪਾਸੇ ਕੁਲੀ ਗੁਲੀ ਜੁਲੀ ਦੇਵੋਂ
ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਨਖਟੂ
ਸਾਰਾ ਤੁਹਾਡਾ ਲਹੂ ਪੀ ਜਾਂਦੇ।

X X X X

ਓ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਰਤੀ ਬੰਦਿਓ
ਜਿਥੇ ਤੁਸੀ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾਉਦੇ।
ਪਰ ਇਹ ਵਿਹਲੜ ਤੇ ਨਖਟੂ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੇ ਇਕ ਗੰਵਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ।

x x x

ਓ ਕਿਰਤੀ ! ਤੇਰੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ
ਇਹ ਨੇ ਸਾਰੇ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ।
ਕੁਲੀ, ਗੁਲੀ, ਜੁਲੀ ਮਾਨਣ
ਮੈਂ ਕਹਿਨਾ ਪਾਖੰਡ ਮਾਣਦੇ।

ਜਿਹੜੀ ਵਸਤੂ ਤੂੰ ਬਣਾਵੇਂ
ਤੂੰ ਹੀ ਉਸਨੂੰ ਮਹਿੰਗੀ ਪਾਵੇਂ ।

ਓ ਕਿਰਤੀ ਬੀਜ ਕੇ ਫਸਲ
ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਾ ਕਟਣ ਦਿਉ ;
ਓ ਕਿਰਤੀ ਧੰਨ ਕਮਾ ਕੇ
ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਾ ਰਖਣ ਦਿਉਂ ।

x x x

ਓ ਕਿਰਤੀ ਬਣਾ ਕੇ ਕਪੜੇ
ਵਿਹਲਣ ਨੂੰ ਨਾ ਪਾਉਣ ਦਿਉ ।
ਹਥਿਆਰ ਬਣਾ ਕੇ ਕਰ ਬਚਾ ਤੂੰ
ਵਿਹਲਣ ਨੂੰ ਨ ਪਚਾਉਣ ਦਿਉ ।

x x x

ਗ਼ਰੀਬਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਸਦਾ ਧੰਨੀ ਖਾਂਦਾ
'ਅਰਸ਼ੀ' ਤਾਂ ਹੀ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦਾ ।

ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਕਾਹਦੇ ਲਈ

ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਜਿਹੜੇ ਕਰਨ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ।
ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਜੋ ਦੱਯਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰ।
ਰਬ ਵੀ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਤੇ
ਕਰ ਰਿਹਾ, ਮੇਰੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ।

ਪਰ ਜੋ ਕੰਮ ਤੂੰ ਜ਼ੁਮੇਂ ਲਾਇਆ
ਕਰਾਂ ਗਾ ਪੂਰਾ ਹੇ ! ਕਰਤਾਰ।
ਆਸ਼ਾਵਾਦੀ ਪੂਰਾ ਬਣਾਂਗਾ
ਨੇਕੀ ਲਈ ਜਾਨ ਦੇਵਾਂ ਵਾਰ।

× × × ×

ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਲਈ ਜੋ ਉਠਾਣ।
ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਜਿਹੜੇ ਮੈਨੂੰ ਮੁਰੀਦ ਬਨਾਣ।
ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਜਿਹੜੇ ਸੁਨਹਿਰੀ ਇਤਿਹਾਸ ਸੁਜਾਣ।
ਕਵੀ, ਸ਼ਹੀਦ, ਦੇਸ਼ ਭਗਤ, ਰਿਸ਼ੀ ਮੁਨੀ
ਜਿਹੜੇ ਬਣਦੇ ਯੁਗ ਦੀ ਸ਼ਾਨ।

ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਜਿਹੜੇ ਪੰਡਤ ਬੁਧੀਮਾਨ ।
ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਲਤ 'ਤੇ ਹੋਵੇ ਨਾ ਮਾਨ ।
ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਜਿਹੜੇ ਇਕਠ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਪਾਣ ।

ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਜਿਹੜੇ ਗਲਤ ਨੂੰ ਠੀਕ ਬਨਾਣ ।
ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਜਿਹੜੇ ਸਵਰਗ ਇਕ ਹੋਣ ਸੁਜਾਣ ।

× × ×

ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਜਿਹੜੇ ਕਰਨ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ।

ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਜਿਹੜੇ ਦੱਯਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ।
ਰਬ ਵੀ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਤੇ
ਕਰ ਰਿਹਾ ਮੇਰੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ।

ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਜਿਹੜੇ ਤੁਰਦੇ ਇਕਸਾਰ ।
ਮੈਂ ਜੀਵਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਈ
ਜਿਹੜੇ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਸਚੇ ਯਾਰ ।

ਸਦਾਚਾਰ

ਕਿੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਸਦਾਚਾਰ ਹੈ ਉਸ ਦਾ
ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਹੀਂ ਅਧੀਨ।
ਸ਼ੁਭ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਬਸਤਰ ਪਾਵੇ
ਰਖੇ ਸਾਦਗੀ ਵਿਚ ਯਕੀਨ।

x x x

ਮਨ ਦਾ ਜੋ ਦਾਸ ਨਾ ਹੁੰਦਾ
ਮੌਤ ਲਈ ਸਦਾ ਤਿਆਰ।
ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਉਹ ਸ਼ੁਹਰਤ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ
ਕਰੇ ਨਾਂ ਝਲੀ ਚੁਕਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ।

X X X X

ਨਾ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਚਾਹੇ
ਨਾ ਉਹ ਚਾਹਵੇ ਉਚੀ ਸ਼ਾਨ।
ਨਾ ਉਹ ਰਾਜ ਖੁਸ਼ਾਮੰਦ ਮੰਗੇ
ਮੰਗੇ ਨੇਕੀ ਵਿਚ ਜਹਾਨ।

x x x

ਨਾ ਉਹ ਨਿੰਦਿਆ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੁਣਦਾ
ਉਸ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਹੁਤ ਬਲਵਾਨ।

ਨਾ ਉਹ ਧੰਨ ਇਨਾਮ ਚਾਹਵੇ
ਨਾ ਉਹ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰੇ ਵਿਚ ਜਹਾਨ ।

X X X X

ਤੜਕੇ ਉਠ ਹਨੇਰੇ ਸੌਂਵੇਂ
ਸ਼ੁਧ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਕਰੇ ਜਾਪ ।
ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਰਹੇ ਚੰਗੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ
ਜ਼ਾ ਪੜ੍ਹੇ ਕੋਈ ਪਵਿਤਰ ਕਿਤਾਬ ।

x x x

ਸਦਾਚਾਰੀ ਗੁਲਾਮੀ ਨੂੰ ਕਰੇ ਘ੍ਰਿਣਾ
ਭਾਵੇਂ ਲਮਕੇ ਗਲ ਵਿਚ ਲੀਰ ।
ਮਨ ਦੀ ਮੌਜ ਦਾ ਉਹ ਹੈ ਮਾਲਕ
ਉਚੇ ਨੀਵੇਂ ਲਈ ਸਾਂਝੀ ਪੀੜ ।

ਹਮਦਰਦੀ

ਮੇਰਾ ਦੁਖ ਵੰਡਾਵਣ ਖਾਤਰ
ਇਕ ਹੰਕਾਰੀ ਬੰਦਾ ਆਇਆ।
ਤਕਣੀ ਉਸ ਦੀ ਪਥਰ ਵਰਗੀ
ਵੇਖ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਘਬਰਾਇਆ।
ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਨਾ ਦਿਤਾ
ਦੇਵੇ ਨਾ ਉਹ ਰਤੀ ਦਲਾਸਾ।
ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਸਹਾਇਤ ਖਾਤਰ
ਆਵੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਾਸਾ।
ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਮੈਂ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਇਆ
ਮੋੜ ਦਿਤਾ ਮੈਂ ਸਾਰਾ ਦਾਨ।
ਹਥ ਜੋੜ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ
ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਬੰਦਾ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ।

x x x

ਮੇਰਾ ਦੁਖ ਵੰਡਾਵਣ ਦੇ ਲਈ
ਆਇਆ ਓਥੇ ਇਕ ਗਰੀਬ।
ਮੇਰਾ ਸਿਰ, ਉਸ ਨੇ ਘੁਟਿਆ
ਬਣਿਆ ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਬੀਬ।

ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰੋਟੀ ਦਿਤੀ
ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਉਸ ਅਜੀਬ।
ਕਿਦਾਂ ਇਹ ਅਹਿਸਾਨ ਮੈਂ ਮੋੜਾਂ
ਕਿਦਾਂ ਜਾਵਾਂ ਉਸ ਕਰੀਬ।

x x x

ਸੋਨਾ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ।
ਪਰ ਹਮਦਰਦੀ ਦੀ ਉਚੀ ਸ਼ਾਨ।

ਗ਼ਜ਼ਲ

ਮਾੜੇ ਤੇ ਲਿਸੇ ਬਹਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਭੇਡਾਂ ਵਾਂਗ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਾੜੇ ਨੂੰ ਦਬਣਾ ਤੇ ਆਕੜ ਵਿਖਾਉਣੀ
ਇਹ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਿਪਾਹੀ ਜੋ ਲੜੇ ਨਾ ਜੰਗ ਅੰਦਰ
ਸਿਪਾਹੀ ਤਾਂ ਹੈ। ਪਰਵਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹੁਸਨਾਂ ਨੂੰ ਏਥੇ ਕਰਨ ਸਿਜਦਾ ਸਾਰੇ
ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਚਾ ਯਾਰਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨਬਜ਼ੀ ਹਕੀਮ ਤਾਂ ਫਿਰਦੇ ਹਨ ਥਾਂ ਥਾਂ
ਗੁਝੀਆਂ ਪੀੜਾਂ ਲਈ ਸ਼ਫਾਖਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਰਸ਼ੀ ਭੈੜੇ ਨੂੰ ਸਿਜਦਾ, ਭਲੇ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ
ਭਲੇ ਦਾ ਅਜ ਕਲ ਜ਼ਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

*

ਜਨਮ

ਹੀਰਾ ਜਨਮ ਪਿਆ ਗਵਾਵੇਂ
ਰੱਬ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਕੇ ਵੇਖ।

ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਰੀ ਵਿਚ ਤਾਰੀਆਂ ਲਾਵੇਂ
ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਾਗਰ ਤਰ ਕੇ ਵੇਖ।

ਦੁਨੀ ਸਾਥਣ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦੀ
ਇਸ ਦੁਨੀ ਤੋਂ ਡਰ ਕੇ ਵੇਖ।

ਅਰਸ਼ੀ ਹਾਰ ਮਨਣਾ ਕੰਮ ਦਲੇਰੀ
ਉਹ ਵੀ ਹੀਰਿਆ ਹਰ ਕੇ ਵੇਖ।

29206